

## Ch ng 47

Có ng i nói r ng, kh au luôn có tính tr i. Trình oan Ng n m trên gi ng b nh g n m t thág. Sau khi m thài xong, cô coi nh “ c ”, h ng ngày, ng i giúp vi c thay nhau ch m sóc cô, nh ng cô r t ít nói, không ph i cô còn t c gi n mà là b i cô ch ng bi t mình còn có th nói gì n a. Lúc không còn ai bên nói chuy n, cô th ng gi ng nh bãy gi , th n th nhìn lên tr n nhà. Cô c ng ch ng nh quá trình m y n a, v a ng t i l i v a b gây mê nên cô g n nh không có chút n t ng gì v i cu c ph u thu t kinh hoàng ó. M t cái thài ch a k p có hình hài nên h u nh không có c m giác gì v s t n t i c a nó. Cô ã m t nó r i, c th cô ch ng còn c m giác gì n a nh ng trái tim thì au n n tê d i.

Rèm c a s c buông kín, c c n phòng ch ng có chút ánh sáng. Trình oan Ng c m th y ch khi bóng t i bao ph nh th này cô m i có th th c.

Ti ng m c a vang lên, ánh sáng t ngoài hành lang chi u vào khi n bóng c a ng i ang ng c a dài. Anh ta ng im ó. Trình oan Ng v a c m th y chói m t l i v a c m th y bu n bã v i ánh sáng b t ng xu t hi n ó, c m giác bu n bã n ng t th l i quay l i v i cô, cô tr mình r i vùi sâu trong ch n, quay l ng ra phía c a.

Ng i ng ngoài c a kh th dài m t ti ng r i óng c a phòng l i, b t i n lên.

Ti ng s t so t phía sau l ng vang lên, vài giây sau ng i ó i ng n, ng i xu ng c nh gi ng cô, chân thành nói: “ oan Ng , anh bi t là em h n anh, nh ng anh không có cách nào khác.”

“Tr c khi em x y ra chuy n, anh s vì em u ng quá nhi u thu c mà nh h ng n thài nhi, nh ng lúc em x y ra chuy n, anh l i c m th y cho dù a bé có b tàn t t hay là có sao i n a c ng không quan tr ng, ch c n nó có th s ng và c sinh ra. Nh ng s ph n ã không cho nó c sinh ra, nó ã ch n nh m ch , n u nó s ng lâu thêm n a thì c ng s l y i c tính m ng c a em...” ây là l n u tiên trong m t thág qua anh ta nh c n vi c ph u thu t, nh c n cái thài ch a k p sinh ra thì ã ch t y u ó. Anh ta l i g i lên nh ng ký c v i n i au ch t ch ng mà mãi không th nào v i c a Trình oan Ng .

“ ng nói n a...” Trình oan Ng nh m ch t m t nh ng v n không tìm nén c, n c m tr i xu ng g i, cô c n môi, c ki m ch n i au n, nói: “Là do em phúc m ng, là do em phúc m ng. Các con ra i c ng t t, s ng cùng em c ng

ch ch u kh mà thôi, em chính là sao Ch i, b t c ai có quan h v i em s ch ng có k t c c t t p.”

“ oan Ng ...” L c ng Khâm th y r t au lòng nh ng c g ng nói nh ng l i th t m m m ng. Anh ta bi t r ng gi ây cô ang b t n th ng c v th ch t l n tinh th n. Lúc cô c a ra kh i phòng m , ng i anh ta c c ng nh m t tên ng c. Khi y, m t cô nh m ch t, m t tái nh t, ng i m ng dính nh m t t gi y, anh ta có c m giác ch m t c n gió nh th i qua thôi là cô c ng có th bay i m t.

Anh ta không mu n tr i qua c m giác b t l c không th n m gi c b t c th gì y n a.

Trình oan Ng lau n c m t, quay ng i l i, c g ng ng i d y nh ng ng i m m nh n, v a g ng d y ã ngã xu ng, L c ng Khâm v i vĩa ch y t i cô nh ng cô xua xua tay r i n m xu ng gi ng.

“L c ng Khâm, em có vài l i mu n nói v i anh.”

“Em nói i!”

“Lúc tr v n c, anh có nói em r ng anh s không ng n c n n u em mu n r i i. Bây gi em mu n i, hy v ng anh s gi úng l i h a.”

L c ng Khâm kh ng l i, m t b ng sa s m. “T i sao nh t nh ph i r i i? Em có th i âu? Trình oan Ng , anh có th ch u c ki u c x tùy h ng c a em, nh ng th i gian này ph i trong ph m vi mà anh có th trông th y c.”

Trình oan Ng bu n bã l c u, b t l c nói: “ i âu không quan tr ng, ch c n r i xa n i này là c. L c ng Khâm, anh không ph i là em, anh không th hi u c n i kh trong lòng em. Em không bi t t i sao mình l i s ng n a. Em c ng ch ng ph i ng i ph n m nh m gì. Th m chí, em ch ng là cái gì c , em là ng i ph n kém c i trên th gi i này. Vì v y anh hãy buông em ra, em n m t n i th t xa. n i ây, m i ngày em u c m th y mình không th nào th n i...”

“N u th y bu n thì i ra n c ngoài cho khuây kh a, em mu n i âu c ng c. Trình oan Ng , em ã tr ng thành, ch y tr n không ph i là cách gi i quy t v n âu.”

“Nh ng...” Trình oan Ng c n môi, n c m t l i trào ra, ôi m t cô d ng nh lúc nào c ng có n c m t, trông th t áng th ng. “... ch ng th nào gi i quy t c v n . L c ng Khâm, anh ng coi tr ng em quá! Kì p này, em

ch ng còn gì n a r i. S ph n ã quá b t công v i em, em c ng không còn s c ch ng ch i n a r i...”

L c ng Khâm b ng ch ng bi t nói gì, ch bi t si t ch t bàn tay. T tr c t i gi , anh ta có th hô phong hoán v nh ng l i không th thay i c cu c i bi th m c a m t ng i ph n , mà ng n ngu n c a t t c s bi th m y u là do anh ta. Anh ta b ng th y nh h t h i. “ oan Ng , hãy cho em và cho anh thêm m t chút th i gian n a. Anh s làm cho em đ n quên i t t c .”

Trình oan Ng ngh n ngào l c u. “Không th quên c, trái tim em ã b khoét r ng r i, làm sao mà quên c?”

L c ng Khâm nóng lòng mu n nứ gi cô nh ng l i ch ng ngh ra cách nào. M i l i nói u c ng nh c và vô ích. Anh ta ôm ch t l y Trình oan Ng ang khóc n c n , anh ta mu n ng n cô h n, mu n ng n trái tim cô h n.

Trình oan Ng ngh n ngào, kh n kho n van nài: “L c ng Khâm, hãy buông em ra! Ch l n này thôi, hãy thu n theo ý em m t l n thôi, c ng coi nh không u ng phí quãng th i gian em ã t ng yêu anh.”

“...”

Trình oan Ng l i khóc n c n , cu i cùng m t quá mà ng thi p i. Khi cô m m t t nh l i thì ã ngôi bi t th ngo i ô c a L c ng Khâm r i. V n là c n phòng tr c ây c a cô, th i son tr c khi ra n c ngoài cô b quên trên bàn v n còn nguyên ó. T t c v n nguyên v n nh tr c lúc cô r i i, nh ng trái tim cô l i có thêm hàng tr m, hàng ngàn v t th ng, tan v và v n nát.

Cô bi t tr ng cu c àm phán v i L c ng Khâm ã th t b i. Vì v y cô l a ch n cách tuy t th c th hi n quy t tâm c a mình. C th cô r t y u mà tuy t th c thì l i càng nghiêm tr ng. L c ng Khâm nghe th y v y li n tr v , hai ng i cãi nhau r t k ch li t.

ã lâu l m r i Trình oan Ng không cãi nhau v i L c ng Khâm. Cô ã không n u ng gì m t ngày, m t êm nên m i nói c vài câu ã th h n h n, ch mu n ngã xu ng. L c ng Khâm vô cùng t c gi n, t lúc bi t cô tuy t th c, anh ta không th ki m ch c c n t c gi n. Anh ta ã r t c g ng ki m ch nh ng khi nhìn th y cô t h y ho i chính mình nh v y, anh ta không th ch u ng n i. Anh ta ch i m ng m t cách thô b o, hoàn toàn ph n i cách làm ó c a cô.

Cô có th làm gì tùy thích nh ng ph i trong ph m vi cho phép c a anh ta và không th r i b anh ta. Cô c n ph i bi t gì i h n c a mình.

Trình oan Ng th h n h n bám vào thành gi ng. Có l cô th c s ã chai s n r i. L c ng Khâm có nói nh ng l i l n ng n h n thì cô c ng ch ng c m th y au n n a. Gi ây, cô ch mu n r i kh i ây, r i xa t t c s au kh , tìm n m t n i tr i cao bi n r ng nào ó, s ng h t quăng i còn l i.

Cô không mu n ép b n thân ph i m nh m n a, không mu n ép mình ph i i đi n v i b t c i u gì n a. Cô mu n ch y tr n t t c .

Cô ch a ngh s nói gì ti p theo thì t nhiên nghe th y ti ng th a hi p c a L c ng Khâm: “ i n c m thôi. ng t hành h chính mình n a! Sau này, mu n i âu thì i, anh không qu n em n a.” Nói xong, L c ng Khâm y c a, b c ra ngoài.

Trình oan Ng l i m t l n n a ch ng i thành công, nh ng cô ch ng c m nh n th y chút ni m vui chi n th ng. Cô ã r t m t nên ng i xu ng gi ng ngh ng i.

Bu i t i, cô n không nhi u, ã lâu l m r i không n nên cô không c m th y ngon mi ng, nôn m y l n li n. Cô giúp vi c th y v y ành i n u cho cô m t ít cháo, cô c n m t chút r i i ng .

Hôm ó, cô ng r t ngon. Cô c ngh r ng cu i cùng mình c ng c gi i thoát, có th mang theo t t c nghi p ch ng mà r i i, n m t n i ch ng ai quen bi t, cô s không ph i ch u ng nh ng c n ác m ng h ng êm n a, không ph i ch u ng nh ng n i s hã i kéo dài n t n sáng n a.

Không ng L c ng Khâm l i m t l n n a nu t l i.

Bu i sáng, sau khi thu x p xong hành lý, Trình oan Ng li n i xu ng d i nhà. V a b c xu ng t ng d i ã nhìn th y Quan Ngh a, hình nh anh ta ã ng ó ch cô r t lâu r i. Bên c nh anh ta là hai “v s” ng r t nghiêm ch nh.

Trình oan Ng r t t c gi n, h i Quan Ngh a: “Th này là sao?”

Quan Ngh a v n gi v m t khiêm t n ch ng bao gi thay i ó. “ ây là ý c a i ca. Anh y nói n u cô Trình có ý ki n gì thì ngay l p t c i cùng tôi n công ty.”

“D a vào cái gì ch ?” Trình oan Ng chau mày. “Tôi ch ng i n công ty gì h t, tôi và anh y ã nói rõ v i nhau r i, anh y ã cho tôi i r i mà!”

“Xin l i tôi ch a nh n c ch th nh v y. Ng c l i, ông ch L c b o tôi i u tám v s n ây ch u trách nhi m v v n an toàn c a cô.”

Trình oan Ng c i l nh lòng, nói gi u c t: “An toàn? R t cu c là ch u trách nhi m giam gi tôi hay ch u trách nhi m v v n an toàn c a tôi thì các anh là ng i rõ nh t!”

Quan Ngh a không nói gì thêm v công vi c c a anh ta n a, ch khuyên nh cô m t cách chân thành: “ oan Ng , cô ã bi t rõ r i thì c n gì ph i h i n a?”

“Không! Quan Ngh a! Tôi r t b c mình. Anh ta l a tôi!”

“V y thì cô cùng tôi i g p anh y, anh y s cho cô m t l i gi i thích.”

“Tôi không i! Tôi ph i r i kh i ây! Tôi ch ng g p ai h t! Tôi ph i r i kh i n i ây! Tôi s p b n i này làm cho phát iên r i!”

“Cô bi t rõ i u này là không th .”

“...”

Cu i cùng, Trình oan Ng v n ph i th a hi p v i Quan Ngh a là i cùng anh ta, nh ng ch là i cùng anh ta n công ty mà thôi, ng th i có ba xe cùng i, hai xe h t ng i tr c, m t xe phía sau. Anh ta quy t tâm tìm k p cô. i u này hoàn toàn ng c l i v i l i h a hôm qua anh ta ã nói.

Trình oan Ng l nh lòng c i v i t t c m i th ang đi n ra r i im l ng, không nói gì.

Khi n n i, Quan Ngh a m c a xe cho cô. Cô ch ng ng y, ch l nh lòng li c nhìn anh ta m t cái r i nói: “Quan Ngh a, ng có không tin vào s báo ng nhé! ã nhìn th y k t c c c a tôi ch a?”

Quan Ngh a c i g ng. “Tôi ch là ng i làm công thôi.”

“Trên th gi i có hàng ngàn công vi c, t i sao nh t nh ph i dung túng cho k ác làm i u x u ch ?”

Quan Ngh a buông tay. “Tr óc khi tìm c c h i t t h n thì tôi ph i tr n tr ng t t c nh ng th tr c m t.” Anh ta ng ng l i m t chút r i nói ti p: “Câu nói này không ch thích h p trong công vi c, tôi ngh , dùng trong v n tình c m c ng không t i.”

Trình oan Ng chau mày, l nh lòng nói: “Thuy t giáo v i tôi ít thôi!”

Cô không quay u l i nhìn anh ta mà i th ng vào tòa nhà r i ti n th ng vào v n phòng làm vi c c a L c ng Khâm. Cô mu n phun h t c n th nh n ang ch t ch a trong lòng. Còn tên th ph m gây ra t t c nh ng chuy n y thì ang vùi u vào công vi c nh th ch ng có vi c gì x y ra v y.

Cô n i gi n ùng ùng xông vào phòng làm vi c c a anh ta. Anh ta v a hay k t thúc cu c g i v i ai ó, ng ng lên nhìn cô.

“ n r i à?” L c ng Khâm rõ ràng ã bi t mà v n h i. Trình oan Ng t v khó ch u, c g ng nh n nh n. “Nói i, r t cu c anh có ý gì? Nói l i mà không gi l i là phong cách c a anh à?”

L c ng Khâm ch ng có ph n ng gì v i câu ch trích c a cô, ti p t c vùi u vào ng tài li u. “ ó ch là k hoãn binh làm cho em n c m thôi.”

“ c l m!” Trình oan Ng t c gi n, ch tay vào m t anh ta. “L c ng Khâm, anh hãy nh l i anh nói y!”

Nói r i, cô nh y c a b c ra thì nghe th y anh ta nói: “ nhà có ng i canh gi em 24/24, ch c n em có b t c hành ng khinh su t nào thì s có ng i xu ng đ i m cùng v i em.”

Anh ta ng n lên nhìn cô, khuôn m t t i c i, hình nh ch t ngh ra i u gì ó r i ch m rãi nói: “À! úng r i! Em mu n tuy t th c c ng c. Dù sao nhà c ng có bác s, em ói n ng t i c ng s có ng i truy n n c cho em.”

Trình oan Ng không tin vào tai mình n a, cô tr n tròn m t, cu i cùng ch có th nghi n r ng nghi n l i mà nh ra hai ti ng: “ ê hèn!”

L c ng Khâm m m c i, ng d y, b c t i ch cô, tóm ch t l y tay cô r i y m nh vào t ng, cô ch a k p ph n ng thì anh ta ã áp sát vào ng i cô khi n cô không th nào c ng. Cô b bao vây trong vòng tay anh ta, ng ng lên ch nhìn th y ôi m t nh qu khát máu c a anh ta, ánh m t y th hi n rõ anh ta c ng ang t c gi n không kém.

“ oan Ng , anh ã kiên nh n h t m c v i em r i. i u này em ph i bi t rõ ch ?”

“V y thì anh hãy em ra i!”

“Em bi t rõ i u này là không th mà!”

“T i sao?”

“Vì anh yêu em. Lý do này ã ch a?” L c ng Khâm bu t mi ng nói, m c dù gi ng i u nh ang g m lên nh ng câu nói c a anh ta l i khi n ng i ta không th gi n c.

Trình oan Ng v n ang r t t c gi n, g n nh mu n xông lên li u m ng v i anh ta, nh ng trong kho nh kh c y, cô l i gi ng nh m t qu bóng bay b ch c v , xì h i n x p lép. Tim cô b ng p thành th ch, v m t nghiêm túc

c a anh ta khi n cô s hã. Cô c tr n t nh nh ng gi ng nói v n run r y: “L c ng Khâm, hãy em i i, chúng ta c giầy vò nhau nh th này, anh không th y m t sao? Em không mu n ti p t c nh th này n a, c nhìn th y nh ng ng i nào quen thu c và nh ng s vi c quen thu c là em l i c m th y s ng không b ng ch t, em s p không s ng n i n a r i, r t cu c em ph i nói v i anh bao nhiêu l n thì anh m i hi u ây?”

L c ng Khâm chau mày, ch p ch p m t, h i lâu sau m i ch m rãi nói: “ oan Ng , em nói m t l n là anh ã hi u r i. Em nói em au kh , anh c ng có th hi u c. Anh có th cho em th i gian, anh có kiên nh n, nh ng t m th i em không th r i xa anh c. Em có nói là anh không gi l i c ng c, em nói là anh áp b c em c ng c, k t c c u nh v y c ? Em hi u không? oan Ng , anh không th em i, anh không th th ng c chính b n thân mình.”

Trình oan Ng kinh ng c. “Sao anh l i có th ích k nh v y?”

“Anh là nh v y y, cho nên ng ngh n chuy n r i xa anh!”

“Không th c!”

L c ng Khâm không tranh lu n v i cô n a, day day n ng v m t m t m i, b m i n tho i g i Quan Ngh a t i, “ a oan Ng v , ch m sóc t t cho cô y.” Anh ta nh n m nh hai ti ng “ch m sóc”, Trình oan Ng t c gi n n m c ng i run lên, nh ng ch ng có cách nào khác, cô ch gi ng nh cá n m trên th t, ch có i u tr c kia anh ta ch a mu n n, còn bây gi thì anh ta mu n n mà thôi.

Cô b c b i theo sau Quan Ngh a r i i. Cô v a b c ra tòa nhà thì b ng nghe th y có ng i g i tên cô, quay u l i thì hóa ra là Du ông.

N u nh tr c kia thì có l cô s d ng b c, nói chuy n v i anh vài ba câu, nh ng lúc này cô ang câu gi n n phát iên, vì th cô ch g t g t u v i anh r i r i i.

Cô không nhìn th y nét m t d n tr nên d t n c a Du ông cô không phát hi n ra r ng l n tr c anh nói r ng anh ph i r i kh i ây nh ng th c ra anh ch a r i i, h n n a l i còn c th ng ch c...

L c ng Khâm ch a bao gi ngh là mình l i dùng th o n ê hèn ó gi chân cô, nh ng anh ta không còn cách nào khác. Anh ta bi t s uy hi p và kìm k p c a anh ta ch là k hoãn binh kéo dài th i gian mà thôi, nh ng ngoài cách ó, anh ta ch ng còn cách nào n a.

Anh ta ngh r ng cô c ng ch là t m th i chi m gi trái tim anh ta mà thôi, nh ng n u cô th c s không mu n, cho cô i, ch c anh ta c ng không n m c quá au bu n.

Không ng r ng ch m t êm, ch có m t êm thôi mà anh ta ã th y khó ch u nh có hàng ngàn con ki n c n, anh ta b giầy vò t ng giây, t ng phút. Anh ta có th ch p nh n vì c cô i ra n c ngoài du l ch cho khuây kh a, ch c n cô v n quay tr v bên anh ta thì anh ta có th nh ng b t t c , nh ng cái mà cô mu n là anh ta hãy cho cô c t do, i u này thì anh ta không th .

Anh ta bi t mình l i sai r i, cách làm ó c a anh ta ch khi n trái tim cô càng ngày càng xa cách, nh ng anh ta c ng ch ng ngh c xa xôi nh th , anh ta ch ng là tr c m t làm th nào nh t c cô, ch c n nh t c cô l i mà thôi.

Sau khi cô r i i, c bu i chi u, anh ta không th nào t p trung làm vi c c. Ánh m t oán h n c a cô lúc r i i c in sâu trong u anh ta. n bu i t i, m i hôm thì L c ng Khâm s v nhà n c m v i cô, nh ng hôm nay anh ta phá l , ra ngoài ti p khách. M y t ng giám c c a công ty b t ng s n trong thành ph nh t nh m i anh ta i n. Anh ta v n không ph i là ng i thích r u chè nh ng ch ng hi u sao hôm nay l i ép mình u ng n say kh t.

Anh ta ch ng t ch i b t c ai n m i r u mình. n khi say kh t r i anh ta m i dám v nhà, m i dám i đi n v i cô, m i dám l y lý do ê hèn y n g n cô...

Sau khi tr v nhà, Trình oan Ng ch ng nói ch ng r ng, m t mình ng i phòng khách xem ti vi. C n phòng r ng rãi và tr ng tr i, nh ng cô bi t c trong l n ngoài u có ng i ang theo dõi mình, ch ng khác nào cô ang s ng m t cu c s ng tr n tr i. Thái ó c a L c ng Khâm th c s khi n cô càng khó ch u, t tr m u t chuy n sang ph n n , càng mu n r i b n i này.

Trên ti vi ang chi u m t ch ng trình v n ngh t ng h p r t “hot”, n m MC trên sân kh u ang nói r t hài h c khi n các khách m i tham gia ch ng trình c i nghiêng ng . Cô t ng âm l ng tai mình ch còn nghe th y nh ng âm thanh ó thôi. Hình nh ch có nh v y m i khi n cô c m th y mình không th m h i.

C a phòng b ng nhiên m r ng. Cô vô th c nhìn ra, ch nhìn m t cái r i l i quay vào.

Trong phòng khách ch có ánh sáng nh p nháy c a màn hình ti vi, y u t và loang l ph n chi u lên ng i anh ta, bi u hi n lúc ó c a anh ta c ng m nh t không rõ nh ng v n có th nhìn th y s chán n n và u ám t a ra t ng i anh



ta. Anh ta v a b c vào, cô ã ng i th y n ng n c mùi r u. Cô chau mày r i l i l ãng nhìn màn hình ti vi.

Tr ng thái l ãng khi n cô ph n ng ch m ch p. Cái bóng loang l y c ti n n g n nh ng cô không nh n ra cho n khi bóng en y t sau l ng b nhào lên ng i cô. Mùi r u n ng n c ph vào tai cô t phía sau, Trình oan Ng g n nh choáng váng. C th cao to, r n ch c phía sau áp sát vào ng i cô, hai tay vòng qua c cô, u anh ta g i lên vai cô m t cách tho i mái t a nh m t c u bé n ng n u.

Cái ôm ó khi n Trình oan Ng th y s . C m giác v a m h v a rõ ràng, m t ký c v a m áp l i v a bu n au. Cô có th c m nh n c s m áp y, m c dù l n trong ó là mùi r u n ng n c.

u anh ta di chuy n trên vai cô, má c xát vào cô, mi ng l m r m: “ oan Ng ...”

Trình oan Ng c ngây ra, gi ng nói m áp c a L c ng Khâm c vang bên tai cô: “ oan Ng ... oan Ng ...” Anh ta c kh n thi t g i tên cô, th m chí nh nhàng hôn lên vành tai cô. N hôn t át c a anh ta nh kh i d y, cô y m nh anh ta ra, nh ng anh ta ôm cô r t ch t, cô ch ng th nào thoát kh i vòng tay y.

H i th n ng n c mùi r u c a anh ta ph lên c khi n cô th y có chút tê d i, anh ta lúng túng nói: “ ng y anh, c u xin em y!”

ây là l n u tiên anh ta nói “c u xin cô”, cô b ng ch ng bi t ph n ng th nào.

“ oan Ng , anh bi t là em h n anh, nh ng anh không có cách nào khác. Anh không th không có em, ch c n em l i ây, anh ch ng quan tâm là em h n anh th nào...”

Anh ta kh nói, t ng l i phát ra t sâu th m trái tim. H i r u trên ng i anh ta n ng n c nh ng anh ta l i vô cùng t nh táo. Anh ta bi t rõ mình ang nói gì. Anh ta run r y và h t s c dè d t, th m chí anh ta c ng s hã câu tr l i mà cô s nói ra...

“ oan Ng ... oan Ng ... ng r i xa anh có c không? Ch c n em ng ý v i anh thôi thì anh s không cho ng i giám sát em n a, anh s không uy hi p em n a, em mu n th nào c ng c, có c không? c không?”

R u... qu th c là m t th t t. Nó giúp L c ng Khâm có thêm can m. Nó giúp anh ta h th p mình mà nói chuy n v i cô, d ng nh anh ta t d n mình vào ng cùng.

“ oan Ng ...” Anh ta l n tìm ôi má ngày càng g y i c a cô, trái tim au n.

“ em i!” Nghe xong l i bày t c a anh ta, Trình oan Ng tr m l ng m t lát r i nh nhàn nói ra ba t y.

L c ng Khâm c i cay ng. “Em l a d i anh m t chút thôi... c ng không th c sao?”

Trình oan Ng kh th dài, nét m t v n ch ng có chút bi u c m. “Chúng ta hãy buông tha cho nhau i, c n gì ph i t l a d i l n nhau, x y ra bao nhiêu chuy n nh v y, anh b o em ph i s ng v i anh th nào ch ? L c ng Khâm, hai chúng ta ch là nh ng v t th ng c a nhau, ai mu n c mang theo nó bên mình t khi n mình au n ch ?”

L c ng Khâm không ng v ng n a, run r y buông tay kh i ng i cô, kh nói: “ ây chính là k t c c sao?! Em không th l a d i anh dù ch m t l n thôi sao? Trình oan Ng , em nh n tâm nh v y?” Gi ng anh ta khàn khàn, nh d n, anh ta c ng d n t nh l i.

Trình oan Ng kiên nh tr l i: “ úng v y.” Ch m t câu thôi nh ng l i nh thanh ki m s c nh n âm th ng vào trái tim anh ta.

Anh ta c i au kh . “ c! R t c! Trình oan Ng , em c l m! Anh s em i! S em i!” Mi ng anh ta ng ng t, d ng nh t t c ch r u ã u ng bu i t i l i trào lên mi ng, v a ng v a cay, anh ta au n nói ra câu cô i, r i sau ó, anh ta nhìn sâu vào m t cô, ch m rãi nói: “T t oan ng , anh t ch c sinh nh t l n cu i cùng cho em, sau ó, chúng ta s không g p l i nhau n a.”

“H a nhé!”

“ .”

Sau hôm ó, cô không nhìn th y L c ng Khâm n a, ch th nh tho ng th y thông tin c a anh ta trên báo chí và internet. Th i gian mà h ã giao h n c ng s p n. Sinh nh t cô chính là T t oan ng .

Bu i t i hôm tr c, anh ta g i i n cho cô, hai ng i nghe máy, im l ng không nói gì úng m i phút. Cu i cùng, cô không kiên nh n c n a mà c t ti ng h i: “Có vi c gì không?”

Gi ng anh ta khàn khàn, lúc lâu sau m i tr l i: “Anh ch nh c nh em m t chút thôi, ngày mai là T t oan ng .”

“Em bi t r i. Em ch a quên l i giao h n c a chúng ta âu.”

“...”

R i hai ng i h l i im l ng. Cu i cùng, L c ng Khâm t t i n tho i. Trình oan Ng ch nghe th y m t ti ng th dài trong i n tho i, ngay c câu “chào t m bi t” c ng không có.

Ngày sinh nh t, cô c ng ch ng chu n b gì c bi t, ch ngh r ng ó s là s giày vò cu i cùng c a mình. Sau ngày hôm nay, cô có th c t do r i.

Bu i sáng, sau khi thay , cô li n ra kh i nhà. L c ng Khâm ã cho lái xe n ón cô.

Ch có i u, khi b c lên xe cô m i phát hi n ra lái xe chính là Du ông. Cô c ng ch ng tâm l m, ch bu t mi ng h i: “Sao l i n ón em?”

Du ông không quay u l i. “Sao, không hy v ng g p anh à?”

Trình oan Ng m m c i. “Sao l i th ch ?”

“Nghe nói sau ngày hôm nay em s r i i?”

Trình oan Ng ng n ra m t chút r i g t u. “Vâng.”

Du ông c i ch gi u. “L nào L c ng Khâm l i tr nên nhân o nh v y?”

Trình oan Ng không mu n trao i v i anh y quá nhi u v v n này, li n nói sang chuy n khác: “Không ph i anh nói s a L c L c ra n c ngoài sao? V n ch a i à?”

“N c ngoài?” Du ông v n không quay u l i, l nh lòng nói: “ a ai? L c L c?”

Trình oan Ng c m th y có chút gì ó không bình th ng, “Du ông, anh sao v y?”

Du ông không tr l i cô, ch nh n m nh ga. Trình oan Ng b ng m nh v sau theo quán tính, l ng b p m nh vào thành gh au n. Cô khó ch u l y tay xoa xoa ch l ng au. “Du ông, r t cu c ã x y ra chuy n gì v y?”

Cô s t ru t ng ng lên. C nh t ng ngoài c a s khi n cô th y s hã. Du ông a cô vào thành ph , anh lái xe v i t c r t nhanh, c lao i vun vút.

Trình oan Ng phát hi n ra có chuy n b t th ng, hai tay cô n m ch t l y tay n m c a xe, hét to: “Du ông! R t cu c anh mu n a em i âu v y?!”

“...”